

בש"פ 9041/20 - ראג'ח עיאדאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9041/20

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר: ראג'ח עיאדאת

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטה שניתנה ביום 17.12.2020 על ידי בית המשפט המחוזי נצרת (השופטת ת' נסים שי) במ"ת 13168-06-20

בשם העורר: עו"ד אנס דיראוי
בשם המשיבה: עו"ד עינת גדעוני

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי נצרת אשר ניתנה ביום 17.12.2020 (השופטת ת' נסים שי) במ"ת 13168-06-20 (במסגרת התיק העיקרי ת"פ 13175-06-20), ואשר דחתה את בקשת העורר לעיון חוזר בבקשה להקלה בתנאי מעצרו.

2. העורר עומד לדין בגין מעשה דקירה המהווה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אשר בוצע בכפר זרזיר על רקע סכסוך בין משפחות. אישום זה מאומת

בראיות לכאורה ולגבי קיומן אין מחלוקת. לחובת העורר לא נרשמה עדיין שום הרשעה בפלילים. במסגרת הליכי מעצרו בבית משפט קמא, נקבע, על בסיס המלצת שירות המבחן, כי הלה ייעצר באזוק אלקטרוני ותחת פיקוח אנושי בבית דודתו בפורדיס, ולא בכלא - זאת, בכפוף לתנאים מגבילים אשר נקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 12.7.2020, ואשר כוללים הפקדה על סך של 15,000 ₪.

3. כארבעה חודשים אחרי אותה החלטה, הגיש העורר בקשה להקל בתנאי מעצרו באופן שיתאפשר לו לשוב לעבודתו במפעל "ריווליס בע"מ" שבמגדל העמק, בו עבד 18 שנים והגיע למשרה של מנהל משמרת. בקשה כאמור הוגשה כבקשה לעיון חוזר, כאשר היא נתמכת בתסקיר מעצר משלים מאת שירות המבחן, ובו נאמר כי "לאחר שקלול כלל הנתונים ... אנו מעריכים כי פחת סיכון הנשקף [מהעורר] וכי ניתן לשקול את הסרת הפיקוח האלקטרוני ויציאתו לעבודה, תוך איסור כניסה לכפר זרזיר וצו הרחקה מהמתלונן בתיק. בהתייחס לשעות העבודה, נציין כי אנו מעריכים כי האפשרות העדיפה הינה האפשרות במסגרתה הוצע כי [העורר] יעבוד במשמרות מסביב לשעון בצמוד לאחיו איסמעיל, שלושה ימי עבודה בכל משמרת - בוקר, ערב ולילה - לאור העובדה כי רק במסגרתן יוכל להתקיים פיקוח אנושי מלא".

4. בית משפט קמא דחה את הבקשה לאחר שהתרשם כי העורר "עדיין מחזיק בעמדתו הממזערת ביחס לנסיבות מעצרו", כי המתלונן, נפגע העבירה, "עדיין חושש מהמבקש ובני משפחתו" וכי הסכסוך בין משפחות - שעל רקעו בוצעה העבירה המיוחסת לעורר - עודנו קיים.

5. במסגרת הערר שבפניי, טען העורר כי הינו זקוק לפרנסה בהיותו בעל משפחה הנתונה במצוקה כלכלית ואב לשלושה ילדים קטינים הסמוכים על שולחנו, וכי הינו מוכן לכל תנאי שיאפשר לו לחזור לעבודתו.

6. מנגד, סמכה המדינה את ידיה על ההחלטה קמא ועל טעמיה.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי דין הערר להתקבל. מבלי להקל ראש בספקות שהעלה בית משפט קמא ביחס למבוקשו של העורר, סבורני כי מדובר בסיכונים שאותם ניתן למזער, אם לא לאיין כליל, על ידי הטלת תנאים מגבילים נוספים לצד קבלת המלצתו של שירות המבחן.

8. הנני מקבל אפוא את הערר וקובע כדלקמן:

א. העורר יוכל לשוב לעבודתו במפעל "ריווליס בע"מ" שבמגדל העמק (להלן: המפעל) ולעבוד שם במשמרות מסביב לשעון שלושה ימי עבודה בכל משמרת - בוקר, ערב ולילה - זאת, בתנאי שהעורר יגיע לעבודה ממקום מעצרו בפורדיס בלוויית אחד ממפקחיו המאושרים, יחזור למקום מעצרו בפורדיס בלוויית מפקח מאושר, ולא יעזוב את שטח המפעל.

ב. העורר יפקיד בבית משפט קמא הפקדה נוספת על סך של 15,000 ₪ במזומנים או באמצעות ערבות בנקאית - זאת עד ליום 12.1.2021.

ג. בכפוף לעבודתו המאושרת במפעל ללא אזוק אלקטרוני, העורר יוסיף לשהות במעצר באזוק עמוד 2

אלקטרוני בהתאם להחלטת בית משפט קמא מיום 12.7.2020 וכל התנאים שנקבעו בפסקה 13
לאותה החלטה.

ד. הפרתו של תנאי כלשהו מהתנאים שצויינו לעיל תביא למעצרו של העורר בכלא עד תום ההליכים
בתיק העיקרי.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשפ"א (3.1.2021).

ש ו פ ט
